

Otázky k diskuzi:

- 1) Jak jste se k literárním překladům dostala (příp. jak se všeobecně člověk dostane k literárním zakázkám, pokud nemá příliš mnoho zkušeností)?
- 2) Překládáte raději prózu nebo poezii? Máte oblíbeného autora?
- 3) Myslíte si, že se člověk může uživit pouze literárními překlady, nebo je tomu opravdu tak, jak se píše v článku, že je to téměř nemožné?
- 4) Měla již někdy s některým vydavatelstvím problémy, např. že Vám dlouho nezaplatili, případně se k Vám nechovali vhodně?

Překlad:

Možná, že už se mi mé vzpomínky pletou, určitě jsem někdy v zimě lezla s Annou na nějakou horu, ale od té doby už uplynula určitě delší doba než jen jedna noc nebo odpoledne. K ostatním nesmyslným představám se to ale hodí (fsp). K čemu mi v mém stavu bude pohled na bavorskou lékárnu, ve které jsem si před patnácti lety koupila kartáček? Co chce to černobílá kotě, které můj učitel ze základní školy nakopnul před očima celé třídy (fsp)? Ukrývá vzpomínka na nečitelně vyznačený kus dálnice nějaký skrytý význam, který už teď nedokážu rozluštit? Možná, že se kolem mě můj život už dlouho točí v nějakém uspořádaném, filmařsky hodnotném ztvárnění, ale já už nejsem rozumově schopna tento film pochopit.

Ale mohlo to být ještě horší. Přeci jen jsem se ještě nepokusila rozdělit se o zásoby s nepřítomnou Annou. To by bylo o to složitější, jelikož čtyři české tyčinky trčí (jednotnost rejstříku) v kapsách její bundy a ne v mojí (ne v mých, nebo ne mojí). Ne, tady se mi pletou dvě myšlenky dohromady, což je asi za těchto okolností normální a nemusí to nikoho dál znepokojovat. Já ale musím oddělit pravé myšlenky od těch špatných jako sněhové vločky od peří. Aniny kapsy jsou teď moje. Možná, že budu mít problém se do nich dostat – později budu muset sdělit výrobci své úvahy ohledně zapínání na zip – ale jsou to moje kapsy a moje tyčinky. **Nemusím se o ně s nikým dělit.**